

prima instanță: B. Bîrca,

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă,
Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,
Iurie Diaconu, Nicolae Clima

examinînd recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Fashion shoe distribution”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Fashion shoe distribution” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 01 septembrie 2011, reclamantul SRL „Fashion shoe distribution” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la recunoașterea nulă a acțiunii Biroului Vamal Chișinău în vederea majorării valorii în vamă, ca fiind ilegală, anularea actelor de inspecție emise la declarația vamală în detaliu nr.3029112754 din 02.06.2011 și declarația vamală nr. 3019111410 din 24.06.2011 precum și a acestor declarații în varianta modificată și a menține în vigoare varianta inițială cu obligarea restituirii sumei de 25179,83 lei, încasate suplimentar pentru vămuirea mărfii importate.

Ulterior, prin cererea de concretizare reclamantul a solicitat recunoașterea ilegală a acțiunilor Biroului Vamal Chișinău în vederea majorării valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr.3029I12754 din 02.06.2011 și nr.3019II 1410 din 24.06.2011, recunoașterea ilegală și anularea actelor de inspecție emise la declarația vamală nr.3029112754 din 02.06.2011 și declarația vamală nr. 3019111410 din 24.06.2011 precum și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie în contul unic al Serviciului Vamal la SRL „Fashion shoe distribution” suma drepturilor de import încasate suplimentar în mărime de 25 179,83 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 02.06.2011, Î.C.S. „Fashion shoe distribution” SRL, a depus la Biroului Vamal Chișinău declarația vamală nr. 3029 I 12754 din 02.06.2011 și declarația vamală nr. 3019I11410 din 24.06.2011,

declarațiile vamale respective au fost depuse cu scopul vămuirii lotului de marfa și anume: încălțăminte, preparate pentru îngrijirea încălțăminte, ciorapi, accesorii din textil.

Invocă reclamantul că în temeiul art. 214 Cod Vamal, art. 6 Legea cu privire la tariful vamal, odată cu declararea mărfurilor s-a declarat și valoarea în vamă a acestora - în baza valorii tranzacției cu mărfurile respective și prețului efectiv plătit sau de plătit, deoarece cheltuielile aferente livrării mărfurilor declarate au fost demonstrate prin actele de însoțire ale mărfurilor prezentate organului vamal, prin aceasta consideră că s-au conformat prevederilor pct.2 al art.7 al Legii cu privire la tariful vamal, respectând procedura stabilită de determinare a valorii în vamă.

Susține reclamantul că la declararea valorii în vamă la mărfurile introduse în teritoriul vamal al Republicii Moldova, Î.C.S. „Fashion shoe distribution” SRL a utilizat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, conform art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal, unde în baza pct. 2 al art. 7 din sus-numita lege și în conformitate cu pct. 13 al HG 600 din 14.05.2002 Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă.

Reieșind din acestea, la vămuirea mărfurilor au fost prezentate actele de însoțire ale mărfurilor anexate la această declarație: contract vânzare-cumpărare, facturi comerciale, CMR, declarația vamală de export, packing List, cheltuieli de transport, actele de înregistrare a întreprinderii, facturile comerciale de procurare a mărfurilor de către vânzător.

Motivează că indiferent la faptul prezentării tuturor actelor ce atestă corectitudinea executării prevederilor legale în executarea procedurii de determinare a valorii în vamă, și anume, a metodei de determinare a valorii în vamă valorii tranzacției cu mărfurile respective și prețului efectiv plătit, Biroul Vamal Chișinău nu a respectat acestea și a emis Actul de inspecție cu obligațiunea de achitare suplimentară a sumei drepturilor de import în mărime de 25179,83 lei, deoarece a considerat că importatorul (cumpărătorul) Î.C.S. „Fashion shoe distribution” SRL și exportatorul S.C. Otter distribution SRL (vânzător) sunt persoane interdependente, fapt ce nu permite aplicarea metodei de determinare a valorii în vamă declarate.

Prin completarea Actului de Inspecție, s-a obligat modificarea declarației vamale în detaliu, în pofida dezacordului manifestat de către declarant, care a solicitat eliberarea condiționată a mărfurilor prevăzută de HG 600 din 14.05.2002.

Menționează reclamantul că în momentul vămuirii, declarantul a prezentat un șir de acte ce demonstra faptul aplicării corecte a metodei de evaluare a valorii în vamă conform art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal, fapt ce demonstrează că nu există dependență la formarea prețurilor de către cumpărător, în cadrul activității comerciale.

Notează reclamantul că forma juridică de înregistrare a cumpărătorului este Î.C.S. (întreprindere cu capital străin), forma de înregistrare respectivă este stabilită de către Legea nr. 845 din 03.01.92 cu privire la antreprenariat și întreprinderi. Acest fapt, demonstrează că fondatorul a intervenit cu investiții în Republica Moldova, în scopul organizării afacerii în beneficiul bugetului național. Confirmă că SC Otter

distribution SRL (vînzător) este și fondatorul întreprinderii Î.C.S. „Fashion shoe distribution” SRL, dar, cu certitudine, acest fapt nu influențează asupra prețurilor mărfurilor livrate în Republica Moldova. Prețul în profit la mărfurile importate se stabilesc în beneficiul fondatorului în Republica Moldova și nicidecum, în România.

Reclamantul susține că colaboratorul vamal a impus aplicarea metodei de rezervă a determinării valorii în vamă conform art. 17 al Legii, operînd modificările respective în declarație (brokerul vamal conform ordinului nr.480-0, după depunerea declarației nu are acces la ea în formă electronică). Notează apelantul că cu decizia majorării valorii în vamă nu a fost de acord. Faptul dezacordului declarantului cu decizia dată demonstrează și ne semnarea Actului de inspecție.

În drept, consideră reclamantul acțiunile Biroului Vamal Chișinău ilegale, deoarece prevederile pct. 13 al HG 600 Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă au fost respectate integral, invocarea nerespectării pct. 14,15 este nefondată, deoarece prevederile pct. 14 se aplică în cazul în care pentru confirmarea valorii în vamă anunțate, documentele menționate în pct. 13 al Regulamentului nu sunt suficiente.

Conform pct.3 art.8 al Legii cu privire la tariful vamal - în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau, în cazul, în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sinestătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege. Menționează că date au fost suficiente, temei legal de neacceptare a valorii în vamă biroul vamal nu s-au prezentat.

Indică reclamantul că acțiunile întreprinse de către Biroul Vamal Chișinău au încălcat prevederile alin. 2, art. 10 al legii cu privire la tariful vamal, unde principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. în cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică, doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă.

Reieșind din prevederile acestui articol, reclamantul susține că Biroul Vamal Chișinău a fost obligat să utilizeze consecutiv metodele de determinare a valorii în vamă atunci, pîrîtul ignorînd aceste prevederi, prin utilizarea directă a metodei de evaluare „metoda de rezervă” în procesul vămuirii, la etapa verificării corectitudinii valorii în vamă, colaboratorul vamal a eliberat un act-explicație care stabilește imposibilitatea aplicării consecutive a metodelor de determinare a valorii în vamă.

Consideră reclamantul că au fost folosite prețuri arbitrare sau fictive aplicînd metoda de rezervă a evaluării valorii în vamă, fapt ce contravine art. 17 al Legii cu privire la tariful vamal. Această acțiune contravine prevederilor lit. g al art.7 (valori arbitrare sau fictive), a Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț utilizat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului a cărei membru este RM conform Legii Nr.218-XV din pentru aderarea Republicii Moldova la Organizația Mondială a Comerțului.

Solicită SRL „Fashion shoe distribution” recunoașterea ilegală a acțiunilor Biroului Vamal Chișinău în vederea majorării valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr.3029I12754 din 02.06.2011 și nr.3019II 1410 din 24.06.2011, recunoașterea ilegală și anularea actelor de inspecție emise la declarația vamală nr.3029I12754 din 02.06.2011 și declarația vamală nr. 3019II1410 din 24.06.2011 precum și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie în contul unic al Serviciului Vamal la SRL „Fashion shoe distribution” suma drepturilor de import încasate suplimentar în mărime de 25 179,83 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 30 aprilie 2013, SRL „Fashion shoe distribution” a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei hotărîri noi de admiterea acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că prima instanță la examinarea pricinii, eronat a dat apreciere probelor prezentate la dosar, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, precum și incorect a aplicat prevederile legii materiale.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 5 al. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, modul și condițiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse și scoase de pe teritoriul vamal, precum și forma declarației se stabilesc de către Guvernul RM, în conformitate cu legislația și cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

În corespundere cu prevederile Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 08 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218-XV din 01 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Cu derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Conform art. 8 alin. (3) al Legii cu privire la tariful vamal, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Colegiul constată că pct. 13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova și art. 7 al. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, prevede că în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte documentele respective indicate în pct. 13 al Regulamentului sus menționat. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Potrivit normelor legale vamale, actul constatator servește ca dovadă a apariției obligației vamale. Cazurile apariției obligațiunii vamale sînt indicate în Codul vamal - art. 127 – 127¹².

Conform art. 127¹³ al. (1) Cod vamal, actul constatator reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției obligației vamale, document spre executare obligatorie din momentul aprobării de către conducerea organului vamal și semnării lui de ambele părți.

Din materialele dosarului s-a stabilit SRL „Fashion shoe distribution” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor Biroului Vamal Chișinău în vederea majorării valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr.3029I12754 din 02.06.2011 și nr.3019II 1410 din 24.06.2011, recunoașterea ilegală și anularea actelor de inspecție emise la declarația vamală nr.3029I12754 din 02.06.2011 și declarația vamală nr. 3019I11410 din 24.06.2011 precum și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie în contul unic al Serviciului Vamal la SRL „Fashion shoe distribution” suma drepturilor de import încasate suplimentar în mărime de 25 179,83 lei.

Prima instanță a emis hotărîrea sus enunțată, de respingere a acțiunii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanța cu certitudine a stabilit circumstanțele raportului juridic litigios și anume, că ÎCS „Fashion shoe distribution” SRL în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 31 octombrie 2008, încheiat cu SC „Otter Distribution” SRL, cu sediul str. Industriilor 10, comuna Chijiajna, jud. Ilfov, România, a importat încălțăminte.

ÎSC „Fashion Shoe Distribution” SRL a prezentat spre vămuire la postul vamal Chișinău intern 3 Varnița, marfa - încălțăminte, preparate pentru îngrijire încălțăminte, tălpi interioare detașabile pentru încălțăminte, genți de mînă, curele din piele si material plastic, portmoneuri conform declarației vamale nr. 3029 I 12754 din 02.06.2011, și la postul vamal Chișinău intern 4 Petricani marfa - încălțăminte, preparate pentru îngrijire încălțăminte, tălpi interioare detașabile pentru încălțăminte, genți de mînă, curele material plastic, portmoneuri, portchei, articole din materiale textile pentru încălțăminte conform declarației vamale nr. 3019I11410 din 24.06.2011.

Potrivit actelor cauzei și anume din borderoul documentelor rezultă că declarația vamală nr. 3029 I12754 din 02.06.2011, era însoțită de următoarele

documente: scrisoarea de transport internațional nr. 0477796 din 01.06.2011; contractul de vânzare - cumpărare din 31.10.2008; declarația vamală a țării de export nr.1 1ROBU1400E0051396 din 31.05.2011; factura comercială (INVOICE) nr. 21 din 31.05.2011; paking list nr. 21 din 31.05.2011; carnetul TIR nr. SX65865408; permisul conducătorului auto și pașaportul tehnic al mijlocului de transport; calculația cheltuielilor de transport nr.17039732 din 01.06.2011; factura comercială (INVOICE) nr. 22 din 30.05.2011; scrisori ale agenților economici.

Declarația vamală nr. 3019I11410 din 24.06.2011, era însoțită conform borderoului documentelor de următoarele documente anexate: scrisoarea de transport internațional din 21.06.2011; contractul de vânzare - cumpărare din 31.10.2008; declarația vamală a țării de export nr.1 1ROBU1400E0059835 din 21.06.2011; factura comercială (INVOICE) nr. 23 din 20.06.2011; paking list nr. 23 din 20.06.2011; carnetul TIR nr. UX66891844; permisul conducătorului auto și pașaportul tehnic al mijlocului de transport; calculația cheltuielilor de transport nr. 17040278 din 23.06.2011.

Colegiul remarcă că ÎCS „Fashion Shoe Distribution” SRL a stabilit valoarea în vamă a mărfii în baza metodei nr. I, adică în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, prin urmare recurentul a considerat că organului vamal i-au fost prezentate documente care în viziunea declarantului ar confirma pe deplin valoarea în vamă declarată.

În urma verificării corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii, autoritatea vamală a ajuns la concluzia că documentele prezentate de declarant nu sînt suficiente pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate prin metoda în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit și că nu sînt respectate prevederile art. art. 13, 14, 15 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 și invocînd metoda de rezervă a propus o altă valoare în vamă decît cea indicată de declarantul - ÎCS „Fashion shoe distribution” SRL.

Ca urmare a celor menționate, Biroul Vamal Chișinău a emis actul de inspecție la declarația vamală în detaliu nr.3029I12754 din 02.06.2011 și nr.3019I11410 din 24.06.2011, iar ca rezultat a propus importatorului să achite plata unor taxe excedentare în mărime de 25179,83 lei, astfel, pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor respective intimatul a utilizat metoda 6 (metoda de rezervă) din cauza imposibilității utilizării metodelor precedente.

Conform art. 6 alin.(l) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale, iar în conformitate cu art.7 alin.(l) valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să veridice și confirmate prin acte.

Potrivit art. 8 alin.(l), (2) al Legii menționate, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care nu există date ce ar confirma

corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct.13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14.05.2002 pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, declarantul este obligat să prezinte la cererea autorității vamale, documentele de constituire a persoanei care introduce mărfurile pe teritoriul Republicii Moldova; contractul comercial încheiat cu vânzătorul produselor respective și acordurile adiționale la el, precum și corespondența comercială purtată cu acesta în vederea încheierii și derulării contractului; factura (invoice) și documentele bancare de plată (dacă factura este achitată) sau factura pro forma, precum și alte documente de plată și/sau contabile ce confirmă valoarea mărfurilor; documentele de transport; contractul de asigurare a mărfurilor și polița de asigurare, după caz; factura de trăsură sau calculul oficial autentificat al cheltuielilor de transport; declarația vamală a țării de expediere (dacă aceasta există); listele de ambalaj; licența pentru mărfurile introduse, importul cărora este admis în baza licențelor stabilite; certificatul de origine al mărfurilor, certificatul de calitate, conformitate etc.

Conform pct. 4 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.600 din 14.05.2002, declarantul de sine stătător determină valoarea în vamă a mărfurilor introduse conform metodelor de evaluare stabilite de art. 10 al Legii nr. 1380-XIII cu privire la tariful vamal din 20.11.1997, iar în baza pct.10 al Regulamentului sus-menționat, declarantul declară organului vamal valoarea în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, completînd de sine stătător toate rubricile declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DW-1 sau DW-2), în modul stabilit de Serviciul Vamal, cu excepția rubricilor destinate mențiunilor organului vamal (pct. 17 Regulament), fiind responsabil de veridicitatea datelor indicate în declarația privind valoarea în vamă și a documentelor anexate.

Conform art. 11 al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal care reglementează metoda-1 determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit: la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal: cheltuielile aferente asigurării; costul transportului; costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător: comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii; costul containerelor

și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatorul de mărfuri, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa; costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit: materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfa; instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii; materiale cheltuite la producerea mărfii; lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii;

d) redevențele și taxele pentru licențe, pe care cumpărătorul trebuie să le achite, direct sau indirect, drept condiție a vânzării mărfii evaluate, în măsura în care aceste redevențe și taxe pentru licențe nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit, cu excepția redevențelor și taxelor pentru licențe plătite de către cumpărător pentru dreptul de reproducere și distribuire a producției cinematografice;

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

Reieșind din prevederile normelor de drept citate în coraport cu conținutul contractului prezentat de către declarat, Colegiul constantă că prima instanță corect a stabilit că contractul de vânzare-cumpărare din 31.10.2008 nu corespunde pct. 15 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14.05.2002. deoarece în contractul comercial nu este specificat nomenclatorul sortimental al mărfurilor, volumul (cantitatea) mărfurilor importate, prețul pentru o unitate de marfă și valoarea totală a contractului, cerințele privind calitatea mărfurilor.

Potrivit pct. II art. 1,2 al contractului menționat se indică că „obiectul contractului privește vânzarea încălțămîntei în cantitatea și sortimentele stabilite prin comenzi certe ce vor constitui anexe a contractului. Vânzătorul se obligă să transmită proprietatea mărfii, iar cumpărătorul să primească și să plătească prețul convenit la termenele și condițiile stipulate în contract/comandă. Marfa se determină în anexele contractului (comenzi certe, facturi fiscale) prin cantitate, calitate, sortiment, specificație, caracteristici menționate de către vânzător, iar după cum rezultă din materialele pricinii, declarantul nu a prezentat organului vamal anexele specificate în contract - comenzi certe, facturi fiscale în vederea determinării cantității, sortimentului, calității și prețului mărfii importate.

Colegiul remarcă că la declarația vamală nr.3029I12754 din 02.06.2011 s-a solicitat contractul comercial încheiat cu vânzătorul produselor respective și acordurile adiționale la el, precum și corespondența comercială purtată cu acesta în vederea încheierii și derulării contractului, specificația la contract; certificatul de origine a mărfii; certificatul de calitate și conformitate; contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacție; facturi pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului; documente contabile; recipisele de depozit; comenzile de livrare;

cataloagele, specificările, ofertele de preț ale firmelor producătoare; calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate, iar cele menționate sunt confirmate de formularul întocmit de Biroul Vamal Chișinău la care a fost primit de către declarant și consemnat prin semnătură.

Declarantul nu a prezentat actele solicitate de organul vamal, indicînd în formularul înaintat de organul vamal că „agentul nu posedă unele din actele cerute”. Totodată pe verso-ul formularului declarantul a indicat „Am prezentat adăugător facturile de intrare a mărfurilor în România (punctul 21 din actele cerute), facturi ce pot demonstra realitatea valorii declarate în vamă. Alte acte nu pot fi prezentate din lipsa acestora”, inscripție consemnată prin semnătură.

Reieșind din faptul că declarantul nu a prezentat acte sau informația pentru a determina valoarea în vamă conform metodelor stabilite de art. 12, 13, 14, 16. Reieșind din imposibilitatea aplicării metodei nr. I de determinare a valorii în vamă în conformitate cu principiul consecutivității a fost aplicată metoda nr. VI.

Or, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de Legea cu privire la tariful vamal (art. 8 alin (3) al Legii nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal.

Colegiul concluzionează că prima instanță corect a stabilit că intimatul a procedat prin aplicarea metodei 6, or, setul de acte prezentat inițial nu era complet și conținea date contradictorii, iar actele solicitate suplimentar de organul vamal nu au fost prezentate.

Astfel, circumstanțele relatate anterior au condiționat imposibilitatea aplicării metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii. Se menționează că declarantului i-a fost acordată posibilitatea de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2,3,4,5 și prezentării actelor corespunzătoare, fapt confirmat de fisa-act întocmită de organul vamal. În cazul dat declaratul a indicat că „Informația a fost prezentată de agentul economic parțial” consemnînd acest fapt prin semnătură.

Prin urmare cert s-a stabilit că organul vamal a fost în imposibilitate de a aplica metodele de determinare a valorii în vamă prevăzute de art.art. 12, 13, 15, 16 ale legii nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal din următoarele considerente:

- metodele 2 și 3 (art. 12,13 legea cu privire la tariful vamal) de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza tranzacțiilor cu mărfuri identice sau similare au fost imposibil de aplicat deoarece organul vamal nu dispune de date cu privire la importul în Republica Moldova de mărfuri identice sau similare aproximativ în aceiași cantitate și în aceleași condiții comerciale;

- metoda nr.4 în baza costului unitar al mărfii (art. 15 legea cu privire la tariful vamal) nu a putut fi aplicată reieșind din faptul că organul vamal nu a dispus de date concrete privind comisioanele și alte cheltuieli aferente vînzării, cheltuielile de transport, precum și cheltuielile conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova;

- metoda de determinare a valorii în vamă nr. 5 în baza valorii calculate nu a fost aplicată deoarece nu au fost prezentate datele de la producător cu privire la costul de producere a mărfii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate și similare argumentelor invocate în prima instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ÎCS „Fashion shoe distribution” SRL și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Fashion shoe distribution”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Fashion shoe distribution” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Iurie Diaconu

Nicolae Clima